

ಬ್ರೇಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತುಗಲೂ ಷ್ವಯೆಲ್‌ ಇಂಜೆಕ್ನ್‌ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಏಪ್ಲೋ 1 ರಿಂದ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಎಸ್-3 ಪರಿಮಾಣದ ಎಂಜಿನ್ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೋರ್ಡಿನ್ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬ್ರೇಕ್/ಸ್ಕೂಟರ್‌ಗಳು ಬಿಎಸ್-4 ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಪೂರ್ವೆಸಲು ಷ್ವಯೆಲ್‌ ಇಂಜೆಕ್ನ್‌ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹೊಂದುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಹೀಗೆಯ್ದೂ, ಬಹುತೇಕ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಷ್ವಯೆಲ್‌ ಇಂಜೆಕ್ನ್‌ ಒಳಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾಹಾ ಹಾ 2007 ರಲ್ಲೇ ಷ್ವಯೆಲ್‌ ಇಂಜೆಕ್ನ್‌ ಇರುವ ಕೇವಲ 150 ಸಿಸಿ ಎಂಜಿನ್ ಬ್ರೇಕ್ ಅನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತು.

ಅಂದು ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ವನಿಸಿದ್ದ 150 ಸಿ.ಸಿ ಎಂಜಿನ್ ಬಜಾಜ್ ಪಲ್ಲಾರ್‌ನ ಬೆಲೆ ₹ 75 ಸಾವಿರಾಗಳಷ್ಟು. ಆದರೆ ಆರ್‌15 ಬೆಲೆ ₹ 1.2 ಲಕ್ಷದಷ್ಟುತ್ತು! ಆ ಬ್ರೇಕ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ನೂತನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಬೆಲೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿಗೆ ತನು ದುಬಾರಿ ವನಿಸಿದರೂ, ಯುವಕರನ್ನು ಸೋರ್ಯುವಲ್ಲಿ ಅದು ಯಶ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಆರ್‌15 ಪ್ರಾಣ ಫೇರಿಂಗ್ ಇದ್ದ ಸೈಂಟ್‌ಪ್ರೋ ಬ್ರೇಕ್. ಹೀಗಾಗೆ ಆ ವರ್ಗದ ಯಾವುದೇ ಬ್ರೇಕ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೂ, ಆರ್‌15 ದೈತ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ತೂಕ ಕೇವಲ 136 ಕೆ.ಜಿ. ಅದು ಆ ವರ್ಗದ ಸಾಮಾನ್ಯ

ಬ್ರೇಕ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಸುಮಾರು 25 ಕೆ.ಜಿಯವು ಕಡಿಮೆ.

ಆ ಬ್ರೇಕ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಅದರ ತೂಕ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬ್ರೇಕ್‌ಗಳಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಷ್ಟೂಬುಲ್ಲರ್ ಪ್ರೇಂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ತೂಕ, ಆದರೆ ಬಲಿಷ್ಟವಾದ ಮುಶ್ರುಲೊಹದ ಪ್ರೇಂ ಇತ್ತು. ಯಾಹಾ ಅದಕ್ಕೆ ದೇಲ್ಪು ಬಾಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟೇತ್ತು. ಬ್ರೇಕ್‌ನ ತೂಕ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಉತ್ತಿನು ಬದಲಿಗೆ ಮಿಶ್ರೋಹದ ಒಳಕೆಯ ಕಾರಣ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು.

ಇನ್ನು ಅದರ ದೇಹದ ರಚನೆ ಏರೊ ಡ್ರೆನ್‌ಮಿಕ್‌ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಏರೊ ಡ್ರೆನ್‌ಮಿಕ್‌ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೀರ್ಷ ಸರಳವಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಹುದು. ಬ್ರೇಕ್ ಗಾಳಿಯ ಜತೆ ಘರ್ವಣೆ ಮಾಡದೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೀಲಿಂಗ್‌ಹೊಂಡು ಓಡಬೇಕು. ಅತೇಗದ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿ, ಗಾಳಿ ಸವಾರನ ದೇಹಕ್ಕೆ, ಮುಂಗೈಗಳಿಗೆ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಬಡಿಯಬಾರದು. ಬ್ರೇಕ್‌ನ ದೇಹದ ರಚನೆ ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಉತ್ತಮ ಏರೊ ಡ್ರೆನ್‌ಮಿಕ್‌ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಇದರಿಂದ ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಚಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ, ವೇಗ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸವಾರನಿಗೆ ಭಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಲೀಕ್‌ರೋ ಇಂಧನಕ್ಕೆ ಬ್ರೇಕ್ ಒಂದುವ ದೂರವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.